

Az iparcikkek árának maximálása.

Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület az elmúlt héten tudvalevőleg felterjesztést intézett a kormányhoz, amelyben azt kérte, hogy ugyanugy járjanak el az ipari termékekkel szemben, ahogy a mezőgazdasági termékekkel sorra maximálják. Az ipari termékek ára éppen olyan hallatlanul, sőt talán még nagyobb arányokban felszökkent, mint a mezőgazdasági terményeké és ezeket az ipari árukat olyan nyugodtan, olyan büntetlenül lehet drágítani, ahogy ép az iparosoknak tetszik. Ha a maximális ár az ipari árukra is kiterjedne, sokkal konszolidáltabb viszonyokra volna kilátás.

Nem találjuk igaznak és jogosnak az Omge panasztát amiatt, hogy a mezőgazdasági termékek valami tulságos mérsékeltet volnának maximálva. Köztudomásu, hogy nagy általánosságban maguk a mezőgazdák is meg vannak elégedve azzal, amit a háboru alatt keresni tudnak. Ennek ellenére rendkívül helyesnek tartanók az ipari cikkek árának maximálását.

Ha csak az elsőrendű életszükségleti cikkeket, tehát a ruházkodás, lakás és táplálkozás szempontjából szükséges iparcikkeket maximálnák, már igen nagy lépéssel közelebb jutnánk ahhoz a fantasztikusnak látszó valamihez, amit megélhetésnek neveznek. Ma valóban az a helyzet, hogy a legnagyobb nehézségek árán sem lehet megélni, mert hiszen akármennyit keres az ember, azok a követelmények, amelyeket az élet — minél magasabb állásu valaki — vele szemben támaszt, megélnés, ruházkodás, táplálkozás, lakás és egyebek tekintetében, soha sem fedezhetők a keresetből. Ma az a helyzet, hogy a legjobban kereső embereknek is nagyon erősen meg kell nézniök a garast, mielőtt egy gallért — ára egy korona husz fillér — vagy egy pár harisnyát vesznek.

Ennek meg kell szünnie. Az ármaximálás előtt azonban a készletek összeírásának kell megtörténnie. Meg vagyunk győződve róla, hogy a készletek összeírása alkalmával az ipari cikkekben olyan bőséget találna a kormány, amilyen bőségre nincs is elkészülve és meg vagyunk győződve róla, hogy igen sok helyen találnának olyan készleteket, amelyeknek eredeti számlája még a háboru legelejéről kelt és amelyek teljesen jogosulatlanul nagy háborus haszonhoz jutatnak egyes kereskedőket és gyárosokat.

Ez a helyzet nem tarthat így tovább az ipari cikkekkel, mert annyiban igaza van az Omgenek, hogy ugyanakkor, amikor a gazda a háboru előtt elért öt forint helyett valamilyen terményért most tíz forintot kap, egy cipőért a háboru előtt fizetett öt forint helyett harmincat kell fizetnie. Nincs tehát egyáltalán meg az egyensúly a gazda bevétele és kiadásai, illetve a mezőgazdasági termékek árai és az iparcikkek árai között.

Meg vagyunk győződve, hogy a kormány komolyan fontolóra fogja venni ezt a rendkívül jelentős kérdést. Hiszen ma már nem szorul bővebb bizonyításra, hogy nemcsak az evés és ivás tartozik az elsőrendű szükségletekhez, hanem ugyanolyan szükséglete az embernek a tisztaság és öltözködés, hogy elsőrendű szükségletet kielégítő iparcikkekhez is csak a legnagyobb áldozatok árán lehet jutni, sőt később talán már ilyen áldozatok árán sem.

A helyzet ma az, hogy egyes iparcikkekkel ugyanolyan spekuláció folyik, mint a nyersterményekkel és élelmészeti cikkekkel. Ezt a spekulációt bármily uton-módon meg kell akadályoznia a kormánynak az egész ország népességének érdekében.

Kampolungtól északra csapataink tért nyertek.

A Vulkán-szorost elfoglaltuk. — Az orosz támadások megghiusultak.

BERLIN, október 25. A nagy főhadiszállás jelenti: Keleti harctér: Lipót bajor herceg arcvonala: A Szczara mentén megghiusult az oroszok gáztámadása. Kolostrownál (Lucktól északnyugatra) orosz zászlóaljok támadása szintén nem járt semmiféle sikerrel.

Károly főherceg lovassági tábornok arcvonala: Az Erdős-Kárpátok déli részében kisebb terjedelmű harcokban megtartottuk az elfoglalt magaslati állásokat.

Erdély keleti határán helyi harcok folytak. A helyzet nem változott. Kampolungtól északra támadásunk előrehaladt. Német és osztrák-magyar csapatok rohammal elfoglalták a Vulkáni-szorost.

LUDENDORFF, első főszállásmester, (Közli a miniszterelnöki sajtóosztályn.)

BUDAPEST, okt. 25. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Károly főherceg arcvonala: Osztrák-magyar és német csapatok

elfoglalták a Vulkán-szorost. A Kampolungtól északra harcoló szövetséges haderők szintén tért nyertek. Magyarország keleti határán tovább folyik a harc. A 82-ik székely gyalogezred a Berecki hegységben elkeseredett kizitusa után elfoglalt egy erősen elsáncolt határmagaslatot; a megszálló őrséget részben elfogtuk, részben megsemmisítettük; ezek közül egy ember sem menekült meg.

A harmas országhatáron csapataink új állásaikban visszaverték az oroszok támadásait. Az ellenség egy helyen betört, de azonnal visszavertük.

Lipót bajor herceg vezértábornagy arcvonala: A Zborowtól délre lefolyt sikeres előőrsi csatározásokon kívül az osztrák-magyar csapatoknál nem volt jelentős esemény.

HÖFER altábornagy, a vezérkari főnök helyettese.

Heves ágyu- és aknavetőtűz a Karszt-fensíkon.

BUDAPEST, október 25. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) A Karszt-fensík északi része heves ágyu- és aknavetőtűz alatt állott.

HÖFER altábornagy, a vezérkari főnök helyettese.

Az ellenség üldözése a Dobrudzsában.

— Török hivatalos jelentés. —

A Magyar Távirati Iroda jelenti Konstantinápolyból: A főhadiszállás közli október 23-ikán:

Tigris-front: Nem történt jelentős esemény, csak a szokásos kölcsönös tüzelés és számunkra szerencsés lefolyású csatározások.

Kaukázus-front: A jobbszárnyon visszavertük az ellenségnek több századdal véghezvitt támadását, miközben az ellenségnek veszteségeket okoztunk. A balszárnyon sikeres lefolyású csatározások, amelyeknek során nagyszámú foglyot ejtettünk. A többi fronton nem volt jelentősebb esemény.

A Dobrudzsában csapataink és a szövetségesek csapatai folytatják a megvert ellenség sikeres üldözését.

Román jelentés Konstanza elfoglalásáról.

Sajtóhadiszállás, október 25. A román vezérkar jelenti 24-ikéről: Az Uzul-völgyben a harcok tovább folynak. Predeálnál tovább harcolunk. Dragislavelénél a határon heves támadások dacára tartjuk állásainkat. A Zsil-völgyben az ellenség könnyebb előrehaladást ért el.

A Dobrudzsában balszárnyunk Karamurat felé vonul vissza. Konstanzt az ellenség megszállotta.

A német sajtó Grey beszédéről.

Berlin, október 25. Grey beszédéről a *Germania* azt írja, hogy az ő közvetítő ajánlatát nem lehetett annak idején komolyan venni, mert egyrészt vonakodott Ausztria-Magyarország legmértányosabb követeléseit elismerni, másrészt csak akkor változtatta meg álláspontját, amikor az események menete már azt is meghaladta. Németország nem utasította vissza olyan könnyen a konferencia javaslatát, mint azt Grey a világ rövid emlékezőtehetségére számítva, el akarja hitetni, hanem folytatta közvetítő javaslatait a legvégső határig, amíg hirtelen ki nem derült, hogy Oroszország és Franciaország katonai előkészületei mindenféle közvetítő szándékot hatástalanná tettek.

A *Vossische Zeitung* azt mondja, hogy a beszédben csak az a régi vakmerő angol szándék jut kifejezésre, amely angol ködbe akarja burkolni a világot. A semleges gondolkodás teljesen elegendő ahhoz, hogy meglássuk, milyen üres szolás, amikor Grey a civilizált emberiség egyetlen családjának megteremtéséről és fejlesztéséről beszél. A fődolog, amire Grey törekedett, a semlegeseknél való tapogatózás volt. Ahelyett azonban, hogy jó példával járna elől a szerződések megtartásában, mindent elkövetett, hogy Olaszországot és Romániát szerződészegésre bírja, s azonkívül mennyi jogsérelem éri a semlegeseket angol részről nap-nap után.

A *Berliner Tageblatt* a következőket írja: Grey beszéde minden bizonnyal a semleges hatalmaknál is, amelyek számára a beszéd elmondott, megerősíti azt a hatást, hogy Anglia feltétlen makacssággal előtérbe tolja azokat a kifogásokat, amelyeket az ellenünk folytatott elkeseredett harc indokál felhoz, miután saját ideális hadicéljainak elérésében már ő maga sem bizik. Az ellenség fejére olvasott vádbeszéd ujra felsorolja az összes régi érveket. A világ azonban már jóllakott az angol tengeri uralom áldásával.